

(25. 1.)

. VERSLAG.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 202 der Zitting 1911—1912 en n°. 50 der Zitting 1913—1914.)

De Commissie van Rapporteurs, kennis genomen hebbende van het Regeeringsantwoord, veroorlooft zich de aandacht der Kamer te vestigen op het volgende:

Op blz. 20 van het Voorloopig Verslag werd medegedeeld, dat verscheidene leden — vooral ter voorkoming, dat gedeelten van eigendommen, met name van boerderijen, die de eigenaar moeilijk kan missen, zouden worden onteigend — op meer waarborgen aandrongen ter verzekering der belangen der grondeigenaars.

Ter tegemoetkoming aan dat bezwaar voegde de Regeering aan art. 111 der Onteigeningswet een tweede lid toe.

Het komt echter der Commissie van Rapporteurs voor, dat door deze toevoeging het bezwaar niet is opgeheven. Immers zij behelst niet anders dan wat nu reeds in art. 41 der Onteigeningswet te lezen staat.

Wanneer door de onteigening de waarde van een grooter geheel bovenmatig gedrukt wordt, zal wel — juist om art. 41

— het gebruikelijke antwoord volgen, dat dit bij de vaststelling der schadeloosstelling zal te regelen zijn.

Doch het in het Voorloopig Verslag aangevoerde bezwaar betrof iets anders. Zelfs al wordt de waarde van het overblijvende niet bovenmatig gedrukt, kan het toch zijn, dat juist het te onteigenen stuk voor het bedrijf van den eigenaar of gebruiker zeer geriefelijk is. Het belang van den eigenaar om het te behouden staat dan vierkant tegenover dat van den landarbeider om het te verkrijgen.

Er behoort, naar het oordeel der Commissie van Rapporteurs, zekerheid te zijn, dat bij de daaromtrent te nemen beslissing meer waarborgen worden gegeven, dat de betrokkene inderdaad zijne belangen tot hun recht kan doen komen, bijv. door hem recht van hooger beroep van de uitspraak van Gedeputeerde Staten toe te kennen op eene der wijzen in het Voorloopig Verslag aangegeven.

Voorts wenscht de Commissie van Rapporteurs aan de Regeering te vragen of zij meent in de tegenwoordige omstandigheden den in de artt. 9 en 35 aangenomen rentevoet te kunnen behouden.

Vertrouwende, dat de Regeering alsnog schriftelijk of mondeling haar gevoelen omtrent de in dit Verslag gemaakte opmerking en de zooeven gestelde vraag zal willen mededeelen, acht de Commissie door de mededeeling van het bovenstaande de openbare behandeling van het wetsontwerp genoegzaam voorbereid.

Aldus vastgesteld 11 December 1914.

ROODHUYZEN.

DE WIJKERSLOOTH DE WEERDESTEYN.

O. VAN NISPEN TOT SEVENAER.

VAN DOORN.

MARCHANT.